

VI. ročník 1/január 2019

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Koledníci Dobrej noviny - 26. december 2018

OBSAH

Obsah + Betlehenské svetlo	2
Príhovor	3
Rorátne sväté omše	4
Prišiel sv. Mikuláš	5
Pastiersky list	6
Naša pomoc núdznym	8
Farská charita v ZPS	10
Dušičkové pobožnosti	11
Spomienka na obete sv. vojen	12
Maximilián Kolbe	13
Púť za kňazov	14
Kostolníci vo farnosti	16
Osem mariánskych reliéfov	18
Aktivity OZ Handmade pre farnosť	21
Čo ukrýva 50 perál	22
Výroba adventných vencov	24
Osemsmerovka pre deti	25
História - Predchodcovia Hlaholu	26
Miništrantské sústredenie	28
Adventný koncert	30
Stretnutie kváziprovincie	30
Spoločenská kronika	31

Štvrťročník 1/2019, VI. ročník

Registrovaný na Ministerstve kultúry SR pod číslom: EV 5727/18. ISSN: 2644-4488

Adresa redakcie: Kláštorne námestie 1295, Šaštín-Stráže • **Vydavateľ:** OZ Handmade by Šaštín-Stráže • **Grafické spracovanie a tlač:** Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján

Neprešlo jazykovou úpravou

Za dobrovoľný príspevok je k dispozícii v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie

Farský časopis zostavili: Páter Martin Lehončák, OSPPE - správca farnosti a Mgr. Ľudmila Machová. Za spoluprácu a pomoc ďakujeme aj ostatným pátrom pavlínom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ľudmila Machová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farností.

Betlehenské svetlo

V mnohých rodinách nesmie počas vianočných sviatkov chýbať svietnik, v ktorom horí plamienok Betlehenského svetla. Stalo sa peknou tradíciou, že si ho môžeme priniesť z našej Baziliky Sedembolestnej, alebo priamo od skautov z vlaku na železničnej stanici. Betlehenské svetlo je plamienok horiaci v betlehemskej jaskyni, kde sa podľa tradície narodil Ježiš Kristus. Plameň Betlehenského svetla si chodia skauti každoročne odpáliť v predvianočnom období, odkiaľ ho roznášajú do miest a obcí po celej Európe a tiež do niekoľkých amerických krajín. Väčšinou býva najskôr letecky dopravený do Viedne, odkiaľ sa ďalej šíri väčšinou po železnici. Na Slovensku roznášajú skauti svetielko už od roku 1990. V predchádzajúcom roku k nám dorazilo 22. decembra 2018 pred 16. hodinou, kde ho netrpezlivo očakávala skupinka miestnych farníkov so svojimi lampášikmi.

Skauti rozdávali nielen Betlehenské svetlo, ale aj vrúcne úsmievy

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

Milí bratia a sestry,

prežívame krásny čas vianočného obdobia, ktorý naplňa naše srdcia predovšetkým milostiplnou láskou, pokojom a radosťou, ktorá k nám prichádza z betlehemských jasiel od novonarodeného Ježiška.

Boh sa rodí ako bezbranné maličké dieťa. Svätý otec František vidí v deťoch budúcnosť a rozkvet. Hovorí: „Radosť, ktorú nám dáva dieťa svojim úsmevom, môže byť liekom aj pre dospelých. Keď vidím dieťa, vidím nežnosť, a kde je nežnosť, tam nemôže vstúpiť rozklad.“

Svätá Rodina je príkladom lásky a nežnosti prekračujúcej všetky prekážky. Umožňuje nám pochopiť, aký veľký je

naš Boh, aká silná a úžasná je nádej, ktorú nám daruje vo svojom novonarodenom Synovi. Treba Ho prijať a premeniť na radosť žiť.

Aj v našej farskej rodine sme si darovali chvíle naplnené rôznymi duchovnými aktivitami, priateľskými stretnutiami, povzbudeniami a dobročinnými skutkami, ktorými sme umocnili našu farskú jednotu a spolupatričnosť na Božiu slávu a chválu pod ochranou našej Sedembolestnej Patrónky Slovenska.

Pápež František nás povzbudzuje slovami Svätého Písma: „A Ten, čo sedel na tróne, povedal: Hľa, všetko robím nové“ (Zjv 21,5).

Uvažuje: „Boh je teda Ten, ktorý stále obnovuje, lebo je stále nový: Boh je mladý! Starí rojkovia a mladí proroci sú cestou spásy pre našu vykorenenú spoločnosť a kľúčom k revolúcii nežnosti, ku ktorej sme všetci povolani.“ Tieto Františkove slová nech rezonujú v našich srdciach a životoch v novom roku 2019.

To Vám vyprosujem v mene šaštínskej komunity Pavlínov a redakčnej rady!

*Páter Martin Lehončák OSPPE,
správca farnosti*

Rorátne sväté omše

Rorate, caeli desuper (Roste, nebesia, z výsosti)

Týmito slovami sme začínali každodenné adventné rorátne sväté omše(s výnimkou nedeľ) v Národnej svätyni. Sväté omše slávené za úsvitu, pri svetle sviec, ku cti Panne Márii. V adventnom období liturgia denne slávi Gabrielovo posolstvo preblahoslavenej Panne Márii. Neodmysliteľnou súčasťou tohto obdobia je aj adventná rorátna svieca, ktorá svietila zažatá pod krížom s Pánom Ježišom. Sú na nej modré písmená M Á R I A, ktoré zároveň vytvárajú zaujímavý ornament. Pokým narodenie Krista neprinieslo svetlo Božieho zjavenia a nádej na vykúpenie, kráčalo ľudstvo v tmách, čo symbolizuje aj slávenie týchto svätých omší pred úsvitom.

Pán farár, správca farnosti, páter Martin si pripravil pre deti rozprávanie o jednotlivých členoch, patriaciach do kmeňa Jesseho.

Každá homília bola venovaná jednému z nich. Na konci sv. omše dostali deti samolepky s podobizňami týchto svätcov a nalepovali si ich na vlastné obrázky rodostromu kmeňa Jesseho. Súťažilo sa aj v menších úlohách - posúvaní očakávaného Ježiška po schodíkoch rebríka do jasličiek, otváraní adventného kalendára a ďalších úlohách so sladkou odmenou. Pre deti boli po svätej omši a súťažiach pripravené raňajky s teplým čajom, aby nezmeškali vyučovanie a neboli na vyučovaní hladné. A na úplný koniec rorátov čakali na desiatky detí ďalšie sladkosti a darčeky pod vianočným stromčekom priamo v Bazilike Sedembolestnej.

Ďakujeme všetkým, ktorí si zakúpili farský kalendár na rok 2019 a symbolickou sumou podporili našu farnosť. Mohli si vybrať zo širokej ponuky rôznych kalendárov, ktoré sú na trhu, ale rozhodli sa kúpiť si práve ten náš. Ceníme si to! Ďakujeme všetkým!!

Deti po sv. omši pri súťažných úlohách

Z Národnej svätyne

Prišiel sv. Mikuláš

Ani v tomto roku nezabudol sv. Mikuláš na deti z našej farnosti a v rámci svojej púte zavítal aj medzi ne. Po svätej omši o 8.45 h. v nedeľu 9. decembra 2018 prišiel sv. Mikuláš pozdraviť a potešiť deti aj dospelých, ktorí sa s rozžiarenými očami pozerali na túto rozprávkovú scénu, odohrávajúcu sa pred našou Sedembolestnou priamo v chráme. Mikuláš sa deťom prihovril, pozdravil ich a tí najsmelší mu prišli zarecitovať alebo zaspievať do mikrofónu. Čakala ich sladká mikulášska odmena v podobe malého balíčka. Mikuláš nezabudol ani na deti zo spevokolu 7hlások, ktoré krásne animovali nielen túto sv. omšu, ale pravidelne spievajú na sv. omšiach po celý rok. Nakoniec sa s ním mohli všetci aj vyfotografovať. Sv. Mikuláš pri lúčení sľúbil, že o rok príde medzi ne zas, ak budú poslušnejší, a určite ich za to odmení.

Mnohé deti prišli smelo zarecitovať alebo zaspievať

Deti využili príležitosť byť blízko sv. Mikuláša

Deti a vedúci zo spevokolu 7hlások so sv. Mikulášom

Upevňovanie zväzkov lásky a pokoja v medziľudských vzťahoch

Z Pastierskeho listu, ktorý sa čítal počas svätých omší na začiatku adventného obdobia 2. decembra 2018, vyberáme nasledujúci úryvok: „Toto vám chceme, drahí bratia a sestry, na začiatku Adventu pripomenúť a o to vás poprosiť: rozhodnime sa upevňovať zväzky lásky a pokoja! Neprispiievajme k rozbrojom, zvadám a hádkam. Nedajme sa k nim vyprovokovať: hoci od druhých zažijeme príkorie, výsmech, či pohrdanie, prosme Pána, aby posilnil naše srdcia, aby sme dokázali reagovať s láskou.

Znepokojene sledujeme, ako sa z našej spoločnosti vytráca úcta. Medziľudské vzťahy za posledné roky zhrubli; na mnohých miestach sa ľudia k druhým chovajú nezdvorilo a sebecky. Žiaľ, tieto spôsoby prenikli do súkromného aj verejného života: dostali sa do politiky, kultúry i médií. Prosíme, vráťme sa k úcte! Začnime každý sám od seba, nepoukazujme na iných. Učme sa k ľuďom pristupovať s trpezlivosťou a láskou. Nie je to ľahké: je to však kresťanská služba, naše povolanie. To, že si niektorí našu láskavosť a slušnosť zamenia so slabosťou, nech nás nevyvedie z miery. Vytrvajme!

V našej spoločnosti silnie vedomie práva na vlastný názor, no bez rešpektu voči akejkolvek autorite: učiteľovi, lekárovi, policajťovi, sudcovi, predstaviteľovi štátu, kňazovi. Tak ako je jasné, že nositeľ autority sa musí správať na úrovni úradu,

Otec arcibiskup Zvolenský počas Púte za kňazov v roku 2018

ktorý zastáva, musí zostať jasné, že mu prináleží úcta a rešpekt, bez ktorých naša spoločnosť nemôže fungovať.

Popri úcte k autoritám je potrebné zachovať úctu k názorovým oponentom. Šíri sa mentalita vzájomného znevažovania či dokonca mávanie zdvihnutými päťami: a zapáčiilo sa to aj niektorým kresťanom. Heslo „ja ti ukážem!“ nezodpovedá kresťanskej viere o nič lepšie, ako hrozba „ja si na teba posvietim!“ To nie je našou úlohou. Správnejšie pochopili výzvu evanjelia naši predkovia, keď do svojich porekadiel zaradili zásadu „kto do teba

kameňom, ty doňho chlebom“. Nazbierajme odvahu vrátiť sa k takémuto spôsobu „obrany“. To je najúčinnnejšie nastavenie zrkadla aj najlepšia pomoc tým, čo zblúdili. Pripomeňme si, že naším cieľom nemá byť získanie moci nad spoločnosťou, ale jej vnútorná premena mocou križa. Ten je naším symbolom. Nie kameň ani meč.

Nenavštevujme webové stránky, ktoré podporujú neznášanlivosť a pohrdanie druhými. Nepodporujeme také stránky! „Čím je duša v tele, tým sú kresťania vo svete“, môžeme čítať v starobyľom Liste Diognetovi: našou úlohou je spoločnosť spájať, nie rozdeľovať. Úsilie zjednocovať nám však nebráni svedčiť o evanjeliu a držať sa pravdy o živote, rodine, manželstve, človeku a jeho dôstojnosti. To, že si životom podľa evanjelia vyslúžime nevôľu, nech nikoho neprekvapí. Pripomeňme si, že kresťania sa snažia milovať „aj tých, čo ich nenávidia. Keď im nadávajú, oni žehnajú. Vydané zákony poslúchajú, no svojím životom ľudské zákony prevyšujú!“ (List Diognetovi, 2. stor.)

Drahí bratia a sestry, ak chceme byť svetlom pre svet, stoja pred nami náročné požiadavky. Na ich splnenie nestačia len naše sily. Evanjelium nás preto požíva k modlitbe. Zároveň k striedmosti a zdržanlivosti. Aby nám srdcia „neotťaželi“ neresťami a starosťami o pozemské veci.

Striedmosť v užívaní svetských dobier, ktorú kresťanstvo hlása, nikdy nebude populárna. K čomu vedie svojvôľa a strata zdržanlivosti však vidíme na príklade škandálov, ktoré zasiahli spoločnosť i Cirkev. Práve preto nesmieme podľahnúť

„bezbrehosti“ ani naivnej predstave, že nám neostáva iné, než uvoľňovať mravy a rušiť požiadavky náročných predpisov – údajne pre uľahčenie a zlepšenie života. Kresťanská láska má iné smerovanie. Ovládanie žiadostivosti nie je škodlivé, ale prospešné, ba priam nevyhnuté na dobro medziľudských vzťahov.

Aj v tomto Advente bdejme a modlime sa. Na neúctu odpovedajme úctou. Na uvoľňovanie mravov zdržanlivosťou a sebaovládaním. Na ohrozenie života nenarodených či starých a chorých veľkodušnosťou k životu, ochotou slúžiť a pomáhať. A dajme si aspoň jedno dobré predsavzatie: pokúsim sa o väčšiu láskavosť k druhým! Tak sa môžeme pripraviť na príchod Pána, a čím viacerým pomôcť nájsť cestu k nemu. Takto spoločne, v láske a bez strachu, chceme raz stáť pred Synom človeka, ktorého s radosťou očakávame.“

V predvianočnom období sme pri východe z kostolov dostali vianočnú pohľadnicu s textom „Kráčajme s odvahou za život.“ Pohľadnica slúži zároveň ako pozvánka na Národný pochod za život, ktorý sa uskutoční 22. septembra 2019 v Bratislave. Do tejto aktivity sa zapojí aj naša farnosť a spoločne podporíme myšlienku ochrany každého života. Pre účastníkov bude, tak isto ako aj v roku 2015, pripravený spoločný farský autobus, o čom budeme vopred informovať.

Zo života farnosti

Naša pomoc núdzným

V posledných mesiacoch práve ukončeného kalendárneho roka sa v našej farnosti pripravilo viacero charitatívnych zbierok, ktoré pomohli jednotlivcom alebo rodinám v núdzi. V októbri zorganizoval MS SČK v spolupráci s Farskou charitou Šaštín-Stráže a ZO SZTP potravinovú zbierku v OR Kaufland s názvom **Pomáhame potravínami**. Počas ôsmich hodín sa priamo v predajni v Senici vyzbierala potravinová pomoc, ktorá bola rozdelená pre 20 seniorov, osamelo žijúce staršie osoby alebo rodiny s malými deťmi v meste.

V mesiaci december pripravil SČK územný spolok v Senici zbierku ošatenia, obuvi a hračiek s názvom **Vianočné darovanie pre krajšie Vianoce**. Štedrý darcovia pri-

niesli množstvo tovaru, ktorý bol posunutý aj k nám a opäť v spolupráci s MS SČK a ZO SZTP prerozdelený najmä mnohým seniorom a rodinám, kde je viacero malých detí. Z koncoročných zbierok bola **Najväčšia potravinová zbierka na Slovensku** ozaj tou najväčšou, pretože sa vyzbieralo takmer 1 300 kg tovaru v hodnote necelých 1 800 €! Stačilo úplne málo: zakúpený tovar vložiť dobrovoľníkom do košíka. Viac o tejto zbierke pre náš časopis napísala Kristína Pöstenyi: Spoločnosť TESCO organizovala na Slovensku už 6. ročník najväčšej potravinovej zbierky. Do tejto zbierky sa každoročne zapája aj charita prostredníctvom diecéznych a arcidiecéznych charít. Tento rok sme túto možnosť dostali aj my, Farská charita Šaštín-Stráže. Počas troch dní od 22. 11. - 24. 11. 2018 sa vďaka zákazníkom Supermarketu Tesco Kúty a 26-tim dobrovoľníkom z nášho mesta podarilo vyzbierať 1 277 kg potravín v hodnote 1 796,57 €.

Dobrovoľníčky počas zbierky

Zbierali sa zväčša trvanlivé potraviny, hygienické potreby a drogeriový tovar, ktorý bol pred Vianocami prerozdelený ľuďom v núdzi. Vďaka tejto zbierke sme tento rok obdarovali 42 domácností z nášho mesta, klientov zo Zariadenia pre seniorov v Šaštín-Strážach, deti zo Špeciálnej základnej školy, ľuďom bez domova a časť potravín sme podarovali pre rodiny v núdzi v Kútoch. Všetkým darcom a dobrovoľníkom, zapojeným do tejto zbierky, ďakujeme za ich štedrosť a ochotu urobiť krajšie Vianoce mnohým ľuďom.

V predveľkonočnom období plánuje miestna Farská charita Šaštín-Stráže:

- upratovanie areálu okolo Baziliky Sedembolestnej Panny Márie
- potravinové zbierky pre ľudí v núdzi vo vybraných predajniach potravín v meste
- pečenie veľkonočných barančekov a ich predaj na podporu Národnej svätyne

O týchto aktivitách budeme podrobne informovať prostredníctvom farských oznamov.

Dobrovoľníci Farskej charity v Šaštín-Strážach mali prvýkrát svoj stánok na Vianočných trhoch na námestí. Ponúkali vianočný punč a čaj, vianočné pečivo, párok v rožku. Ďakujeme všetkým štedrým darcom, ktorí dobrovoľným príspevkom podporili ďalšie aktivity farskej charity.

Dobrovoľníčky na Vianočných trhoch

Na záver už len jedno veľikánske ďakujem pre všetkých, ktorí prispeli každou pomocou pri spomínaných aktivitách: darom, prácou, svojim časom i silami. Nesmieme zabúdať na ostatných okolo nás, nevidieť len seba, veď najviac dostávame práve vtedy, keď dávame.

Vyzbieraný tovar

Zo života vo farnosti

Farská charita v ZPS

V predvianočnom období zorganizovali dobrovoľníci z miestnej Farskej charity návštevu v Zariadení pre seniorov. Prišli pozdraviť svojich spoluobčanov z radov seniorov v nedeľné popoludnie 16. decembra 2018. Spoločne strávený čas vyplnili vzájomnými pozdravmi, milým slovom, piesňami, koledami, spomienkami a taktiež koláčikmi, vianočným pečivom a malými darčekom. Medzi farníkmi boli aj deti, ktoré pridali svoje piesne - spievané a hrané na flaute. Čas ubiehal veľmi rýchlo, pri akordeóne sa zaspievalo i zatancovalo, rozveselilo sa nejedno

srdiečko a oživilo sa spomienky na tých, čo už nie sú medzi nami. So želaním veľa zdravia, lásky a Božieho požehnania pri príležitosti blížiacich sa vianočných sviatkov, sa všetci rozlúčili a spomienky na toto stretnutie ešte dlho v každom doznievali.

Najbližšie stretnutie lektorov sa uskutoční v stredu 27. februára 2019 o 18.45 hod. v kaplnke ako obvykle. Pozývame najmä nových záujemcov o túto službu pre našu farnosť. Povzbudzujeme vás k aktívnej účasti na svätých omšiach a hlbšom prežívaní Eucharistie.

Spoločná fotografia obyvateľov ZPS a členov farskej charity

Zo života vo farnosti

Dušičkové pobožnosti

Každoročne slávime v našej farnosti na obidvoch miestnych cintorínoch 1. novembra, kedy sa slávi prikázaný sviatok Všetkých svätých, tzv. dušičkové pobožnosti. Krátkou pobožnosťou s litániami si uctíme pamiatku všetkých zosnulých pri hlavnom kríži na cintoríne. Na túto pobožnosť prichádzajú zástupy miestnych farníkov spolu s ich rodinnými príslušníkmi, ktorí majú na miestnych cintorínoch svojich zosnulých príbuzných. Spoločne si uctia ich pamiatku a modlia sa za ich cestu do neba.

Na tento sviatok nadväzuje 2. novembra deň Spomienky na všetkých verných

zosnulých, ľudovo nazývaný Dušičky. Veriaci si pripomínajú zosnulých, ktorí ešte nie sú v stave oslávania, ale v stave očisťovania, čiže v očistci, a potrebujú modlitby a prosby veriacich, aby mohli dosiahnuť plné oslavenie v nebi.

Pri tejto príležitosti pripravili na vchodové brány obidvoch cintorínov vence členky miestnej ZO SZTP a JDS.

Pobožnosť na cintoríne v Strážach

Pobožnosť na cintoríne v Šaštíne

Zo života vo farnosti

Spomienka na obete sv. vojen

Stalo sa už tradíciou, že si v našom meste pripomínáme pietnymi spomienkami obete oboch svetových vojen. V nedeľu 11. novembra 2018 o 11. hodine a 11. minúte sa začal krátky spomienkový program pri pomníku padlých na križovatke v Strážach. Všetkých prítomných pozdravila básňou recitátorka Elena Ovečková, následne ich privítala a pozdravila predsedníčka miestnej JDS pani Mária Vizváryová, nasledovala modlitba a duchovná spomienka s pátrom Martinom Lehončákom, správcom farnosti. Po položení venčov, zapálení sviec a spoločnej fotografii sa všetci účastníci spomienky presunuli k pomníku padlých pri kostole v Šaštíne, kde si tak isto uctili obete svetových vojen. Počas spomienky sa rozozvučali zvony filiálnych kostolov. Atmosféru celého

Správca farnosti a primátor mesta s čestnou strážou v dobových uniformách

podujatia dotvárala čestná stráž vojakov zo Senice v dobových uniformách. Akciu podporilo taktiež vedenie mesta a svojou osobnou účasťou aj primátor Mgr. Jaroslav Suchánek, ale aj zástupca Matice Slovenskej. K pomníkom pripravila miestna JDS vence i svietniky.

Účastníci pietnej spomienky v Strážach

Maximilián Kolbe

Výstava o sv. Maximiliánovi

Od septembra 2018 si môžeme v priestoroch chodby kláštora prezrieť putovnú výstavu Životný príbeh sv. Maximiliána M. Kolbeho. Výstava bola vytvorená v roku 2016 pre poľský parlament vo Varšave. Vďaka Poľskému inštitútu v Bratislave vznikla jej slovenská verzia, ktorá v súčasnosti putuje po cirkevných a vzdelávacích inštitúciách na Slovensku. Dosiaľ ju záujemcovia videli napr. v Nitre, Bratislave, Košiciach, Poprade a v Prešove. Výstava pozostáva zo sedemnástich panelov plných zaujímavých textov a fotografií.

Minoritský svätec Maximilián Mária Kolbe (1894 - 1941), poľský rímskokatolícky kňaz, františkán - minorita, je známy ako mučeník za rodinu. V roku 1941 bol zatknutý a uväznený gestapom. V koncen-

otec Maximilián Kolbe

tračnom tábore totiž dobrovoľne ponúkol svoj život za život mladého muža, manžela a otca dvoch detí. Otec Kolbe v mladosti vyslovil túžbu byť jedného dňa rozomletý na prach, aby ho vietor na slávu Nepoškvrnenej rozniesol do celého sveta. Svoj život podriadil tento rehoľník službe Nepoškvrnenej a Máriinmu dielu obrátenia celého sveta ku Kristovi. Toto dielo viedol otec Kolbe v duchu sv. Františka, ktorý ho inšpiroval pri založení kláštora v Niepokalanowe. Kláštor, ktorý sa stal najväčším a najmodernejším centrom evanjelizácie, bol modernou Porciunkulou – miestom, kde rehoľné spoločenstvo prebýva s Pannou Máriou, miestom, kde mohli prebývať len rehoľníci, usilujúci sa o najvyššiu dokonalosť. Po mučeníckej smrti v koncentračnom tábore bolo napokon telo otca Kolbeho skutočne spolnené a rozptýlené vo vetre – na slávu Nepoškvrnenej.

Putovná výstava v chodbe kláštora

Púť za kňazov

V Bazilike Sedembolestnej Panny Márie sa uskutočňuje už celý rad tzv. organizovaných pútí, medzi ktoré patrí aj Púť za kňazov. Postupne si našla svojich pravidelných účastníkov, a tak sa pútnická rodina, podporujúca svojich duchovných pastierov, z roka na rok rozrastá o ďalších účastníkov. O príspevok sme požiadali jednu z tímu organizátorov púte - Ivanu Potočňákovú, ktorá nás celou púťou sprevádzala:

Modlitby za kňazov sú už hnutím

„Prosím vás o modlitby predovšetkým za to, aby sa kňazom dарило prekonávať ľudské slabosti a najväčšiu radosť mali z toho, že slúžia Bohu,“ uzatváral homíliu na svätej omši tohtoročnej Púte za kňazov hlavný celebrant, bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský. Púť sa uskutočnila v sobotu 29. septembra v Národnej svätyni, Bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne. Už po piatykrát ju pripravilo hnutie Modlitby za kňazov (MZK).

Púť ako súčasť reťaze

Spoločenstvo Modlitby za kňazov, ktoré pôsobí pri bazilike desiaty rok a v tomto roku bolo schválené ako hnutie, začalo pred siedmimi rokmi organizovať Pôst za kňazov. 40-dňová reťaz pôstu a modlitieb sa rok čo rok začína na sviatok Sedembolestnej Panny Márie a trvá do 24. októbra. Je výzvou pre farnosti, spoločenstvá, rodiny aj jednotlivcov modliť sa za svojich duchovných otcov. Súčasťou 40-dňovej

Host Púte za kňazov - otec Marián Kufa

modlitbovej reťaze bola aj v tomto roku Púť za kňazov. Do Šaštína putovali asi tri stovky veriacich so svojimi kňazmi.

Modlitba ako podpora

V úvode sestry z Kongregácie milosrdných sestier Svätého kríža vystavili pred oltár relikvie bl. Titusa Zemana a bl. sestry Zdenky a následne sprevádzali pútnikov na Krížovej ceste za kňazov. Arcibiskup Stanislav Zvolenský vyjadril vďačnosť za to, že sa veriaci modlia za svojich duchovných pastierov a prosil o vytrvalosť v modlitbe: „Kňazi sa zasa modlia za svojich veriacich, modlitbou sa navzájom povzbudzujeme. Takúto vzájomnú duchovnú podporu schvaľuje aj Božia matka, Panna Mária.“

Do slobodného sveta

Annamária Vančová, právnučka Jozefa Kubalu - podnikateľa a otca siedmich detí, vyrozprávala pútnikom svedectvo o svojom dedkovi. Po zatknutí dnes už bl. Titusa Zemana sa podieľal na ďalšom prevádzaní

Zo slávnostnej sv. omše

kňazov za hranice. Zachránil vyše sto kňazov, bohoslovcov a rehoľníkov, ktorí potom pôsobili v slobodnom svete. Komunistický režim si dal záležať na odvete: po vyšetrovaní a neľudskom mučení nasledovalo prepadnutie majetku, strata občianskych práv a 15 rokov väzenia. Ani neľudské zaobchádzanie a nespravodlivý trest v ňom však nezlomili pevnú vieru.

Návod na použitie

Rímskokatolícky kňaz a predstavený združenia Inštitút Krista Veľkňaza v Žakovciach otec Marián Kuffa hovoril vo svojej prednáške aj o dôležitosti Svätého písma a význame kríža: „Ak neprečítaš návod na použitie, aj dobrú vec môžeš použiť zle. Naším návodom na život je Sväté písmo.“ Historky z mladosti striedali vážne výzvy a témy na zamyslenie. Čo je kríž? Utrpenie, ktoré nemôžeš, nevieš, alebo z lásky k bohu nechceš zmeniť. Nekopte do kríža! Kríž je vysoká škola lásky: „Keď ťa zrazí na kolenná hriech či hlúposť, vtedy sa spájaš s Ježišom.“

Pravidelní účastníci Púte za kňazov sa tešili na chvály v podaní kapely MZK band a dočkali sa! Vedúci hnutia Modlitby za kňazov Samuel Brečka predstavil aj malý modlitebník schválený a vydaný v tomto roku. Je pomôckou pri modlitbách za kňazov. Jedným z cieľov hnutia je, aby vo farnostiach vznikli malé spoločenstvá spojené s modlitbovom úmysle. 10-ročné pôsobenie hnutia už prinieslo ovocie v podobe spoločenstiev v rôznych kútoch Slovenska, ktoré sa aj prostredníctvom sociálnych sietí hlásia k MZK a informujú o svojich aktivitách.

Ivana Potočnáková

Zľava: Samuel Brečka, Annamária Vančová, seďaci Ivana Potočnáková a účastníci púte

Kostolníci vo farnosti

V predchádzajúcom čísle nášho časopisu sme priniesli informácie o technickom tíme, ktorý je súčasťou našej farnosti i Baziliky Sedembolestnej. Neodmysliteľnou súčasťou všetkých kostolov i chrámov sú však aj kostolníci, muži i ženy, bez ktorých by život v nich nebol možný. Ak spomenieme v našej farnosti slovo kostolník, už i malé deti k nemu vedia priradiť meno Sofka. Stal sa symbolom slova kostolník v dobrom zmysle, lebo za vyše 20 rokov v tejto obetavej službe si to zaslúži. Dnes už túto službu vykonáva ako dôchodca a pokiaľ mu bude zdravie slúžiť a Pán Boh mu dá silu, bude ju vykonávať i naďalej.

Pána Vladimíra Sofku sme poprosili o chvíľu času a položili sme mu zopár otázok:

Čo rozhodlo, že budeš kostolníkom?

To je ťažká otázka... Synovia tu chodili do školy, ja som vtedy ešte robil súkromne. Syn mi raz odkázal správu, že don Brunclík si ma dáva zavolať. Potrebovali kostolníka, ale aj údržbára a remeselníka na mnohé iné práce. Dopomohli tomu ale aj niektorí iní ľudia, ktorí mi to schválili a podporili túto myšlienku.

Vtedy bol kto kostolníkom?

Predtým bol 7 rokov kostolníkom pán Menšík, ktorý ochorel. To bolo v lete v roku 1994. O rok nato sme tu mali najvzácnejšieho pútnika sv. Jána Pavla II. Boli sme mladší, a tak sa aj všetko ľahšie zvládalo.

Aké je tvoje pôvodné povolanie?

Prevádzkový zámočník. Pán Boh mi však

Vladimír Sofka

dal do vienka remeselnícke nadšenie, takže je mi jedno, akú prácu robím.

Čo je pre teba najťažšie v službe kostolníka?

(Najprv dlhé váhanie, až potom odpoveď.) Čas, odlúčenie od rodiny. Našťastie je rodina aj práca na jednom mieste, robím doma, necestujem. Počas sviatkov som od rodiny. Niekedy je to celé dni. Ako dôchodca mám už aj nejaké voľno, ale býva toho niekedy aj tak veľa. Najmä, keď sú veľké púte.

A čo je, naopak, najkrajšie na práci kostolníka?

Som medzi ľuďmi. Služim pri Matke Sedembolestnej. Poznám mnoho ľudí. Ako malý chlapec, keď som sem z Kútov chodieval na husle, bol som v Bazilike zastavený. Bol som štvrták, a keď som sa pozeral na tie mohutné klenby, vtedy som si povzdychol, že tu by som chcel bývať. Nieкто to vyslyšal a po rokoch aj zariadil.

Keď chodíš vymieňať svetlá na rímasy a beháš do veží, vtedy nejednému z nás napadne, ako je to s твоjou kondíciou aj

v tomto veku. Máš niekedy s niečím problém?

Nie, ani výšky, ani fyzická námaha pre mňa zatiaľ nie sú problémom. Som pod ochranou Sedembolestnej, všetko zatiaľ zvládam.

Na ktorého zo správcov farnosti, ktorého si ako kostolník zažil, si najradšej spomínaš?

Samozrejme, bol to don Vincko Feledík, don Ferko Kohút, s ktorým som spoločne v roku 1994 nastúpil. Hneď nato nám začala spoločná veľká práca, lebo, ako som už spomínal, prišiel Svätý Otec Ján Pavol II. Každý máme svoju povahu, aj ja, aj kňazi. Nemal som problém so žiadnym kňazom. Niekoľkých som už odprevadil aj na večnosť. Mám na túto prácu i kňazov za tých takmer 25 rokov peknej spomienky.

Pánovi kostolníkovi želáme do jeho služby veľa síl a pevnú ochranu Nebeskej Matky. Postupne si pri sebe „vychováva“ aj svojich mladších potenciálnych nástupcov: Anton Lisinovič, Zdenko Slovák, Lubo Pribyla (Čáry), Peter Škápič (Bílkove Humence) či donedávna aj Dušan Mihál (Kuklov).

Ak však chceme zablúdiť do minulosti a spomenúť si na starších kostolníkov z Baziliky Sedembolestnej Panny Márie, sú to títo muži: Štefan Havlíček, Imrich Šebesta a už spomínaný Rudolf Menšík.

Lubo Pribyla a Zdenko Slovák

Ladislav Sabay (archív rodiny)

Vo filiálnom kostole na námestí v Šaštíne boli podľa pamätníkov títo kostolníci: Štefan Hrozen, Helena Beckovská (len zvonny), Mária Katerincová, Ferdinand Klemon SDB (výpomoc), manželia Farkašovci, pani Kráľovičová, Anna Beckovská a súčasný kostolník pán Ladislav Sabay.

Zita Gašparíková a don Šafár v januári 2016

Vo filiálnom kostole v Strážach sa vystriedali vo funkcii kostolníka: Štefan Rehák, Ľudovít Treindl, Alfonz Rehák, Rudolf Kozánek, Božena Ožvoldíková (pomáhala s kvetinovou výzdobou), Margita Popovičová a súčasná pani kostolníčka Zita Gašparíková.

Z Národnej svätyne

Zahľadeli ste sa už niekedy cestou z Baziliky Sedembolestnej na chór a jeho výzdobu? Pod zábradlím sa nachádza osem unikátnych reliéfov, ktoré si bežným okom nemôžeme detailne všimnúť. Páter Mirko pre náš farský časopis pripravil nasledovnú štúdiu o týchto vyobrazeniach:

Osem mariánskych reliéfov v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie - patrónky Slovenska

Informácie o chórových reliéfoch nachádzame v knihe Jozefa Cincíka: Pútnický kostol a kláštor v Šaštíne, Náčrt umelecko-historický, Ústav saleziánov v Šaštíne, 1938. Na stranách 27-28 tejto tridsaťdvastranovej brožúry sa píše: „Operadlo chóru a organová skriňa pútnického kostola v Šaštíne patrí medzi najkrajšie rezbárske a stolárske práce rokokové na Slovensku. Popri zovňajšej pestrosti a rozmanitosti rozíhraných foriem a prvkov dekoračných môžeme v nej nájsť hlbšiu jednotu myšlienkovú. Na spodnom malebne vlnenom debnení operadla vidíme pás ôsmich zlátených reliéfov v malebne rozhybaných rámcoch. Tieto reliéfy zaoberajú sa zasa so životom P. Marie, ktorej je pútnický kostol zasvätený. V ôsmich zlátených reliéfnych obrazoch je čiastočne vyobrazené niekoľko udalostí zo siedmich radostí a bolesti Panny Marie. (Zvestovanie, narodenie, nav-

štívenie atď.) Počtom prevažujú udalosti radostné a tak plastická rezbárska výzdoba chóru tvorí akýsi umelecký a myšlienkový protiklad k symbolom utrpenia Kristovho na freskách hlavnej lode kostola. ... Kráľ Dávid s korunou na hlave vo vľavom rúchu hrá na harfe, kľáčiac na skrini organovej, ktorá sa efektne, stupňovite dvíha. Podobne ako posledné fresko klenbové nad chórom i plastická výzdoba chóru vyznieva jednotným akordom, akordom hymnickej oslavy mena P. Marie, pochodiacej z pokolenia Dávida. ...“

Osobne sa prikláňam k názoru, že všetkých osem reliéfov má zobrazovať radostné udalosti života Božej Matky Márie. Tak tiež číslo osem iste sugeruje myšlienku na Kristove blahoslavenstvá – gr. makarioi = požehnaný, šťastný, blažený (Mt 5,2-12). Iste to zvyrazňuje aj myšlienku protikladu k siedmim bolestiam Panny Márie.

Zdá sa, že reliéfy vytvárajú taktiež myšlienkovu prepojenú dvojicu, umiestnenú zrkadlovo, pričom stredobodom súmernosti je ozdobná organová skrinka s medenými píšťalami hudobného nástroja. Môžeme to znázorniť nasledovnou schémou: 4a 3a 2a 1a organ 1b 2b 3b 4b.

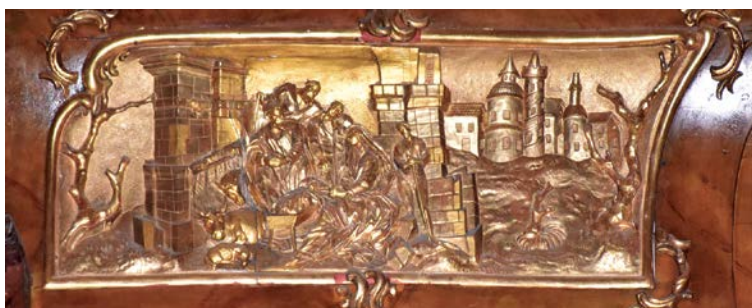
Práve u každej z dvojíc obrazov je zhoda v počte a v podstate osôb. Prvé dva reliéfy 1a, 1b spája prítomnosť pastierov, ich účasť na Máriinej radosti. Záujem vzbudzujú aj stromy po bokoch plastiky. Kým pri narodení Mesiáša sú akoby suché, pri nanebovzatí Matky mesiáša kypia životom. Obidve udalosti sa odohrávajú za mestom.

Opis 1a. reliéfu: **NANEBOVZATIE MÁRIE**

Uprostred reliéfu je mesiac rožkovitého tvaru. Na ňom má položené obe ruky veľký anjel, mesiaca sa tiež dotýka noha Bohorodičky, ktorej telo sa vznáša do neba. Mesiac je biblický symbol času, určený Bohom na to, aby odpočítaval čas. Zozadu Máriino telo dvíha do večnosti druhý veľký anjel, ktorého rameno objíma jej nohy. Mária v ľavej ruke, ktorú podopiera malá hlavička anjelika, drží palmu víťazstva a pravou si jemne v oblasti ramien pridržiava závoj. Pod vzkriesenou Pannou sa nachádza otvorený prázdny sarkofág. Hlava Božej matky je pomedzi dvoma oblačnými zoskupeniami, naznačujúce tajomné nebeské sféry. Po obidvoch stranách stoja na zemi apoštolí, šiesti z každej strany. Traja z nich sú bez brady, podľa ikonografickej tradície: Tomáš, Filip a Ján. Dvaja vystierajú rameno k Márii, dvaja otvárajú náruč ako gesto veleby, jeden si ruku pridržiava na srdci. Na boku reliéfu za chrbtom Márie je mestečko s dvoma vežami. Po oboch stranách reliéfu sú dva košaté bohato zalistené stromy.

Opis 1b. reliéfu: **PASTIERI PRI JASLIACH**

Centrálné miesto reliéfu patrí sediacej Bohorodičke. Nohy má vystreté smerom k jasliam, v ktorých leží zavinuté dieťa. Máriine ruky sú zložené a položené do lona. Pohľad má upriameňý na Ježiška. V pozadí reliéfu sa nachádza 5 jednoposchodových budov a dve vežičky. Boky reliéfu lemuujú dva stromy s konármi bez listov. Pravá strana reliéfu je prázdnejšia. Toto prázdne miesto vyplní malý konárík bez listov, ktorý vyrastá z trávového trsu. Ponad jasličkami sú traja starší pastieri s bradami. Jeden ukazuje prstom pravej ruky na Ježiška, opiera sa ľavou rukou o palicu a tvárou je obrátený k prostrednému pastierovi. Ten sa opätovne pozerá naňho a tiež drží palicu. Tretí pastier má ruky zložené k modlitbe a pozerá priamo do priestoru na pozorovateľa plastiky. Štvrtý pastier je umiestnený za chrbtom Matky Božej. Je to mladík bez brady. Rukami sa opiera o kratšiu palicu. Tvár má obrátenú k Ježiškovi. Z pravej

strany jasličiek pri nohách pastierov ležia tri zvieratá: osol, nižšie vôle a pod nimi baránok. Za zvieratami na pomerne hrubom múre, ktorý z pravej i ľavej strany ohraničuje stajňu, sú väčšie jase, naplnené senom.

Druhú dvojicu umeleckých diel spája miesto – Jeruzalemský chrám, a podobne ako v prvej dvojici rovnakosť osôb. Je tu Jozef, Mária a chrámová osobnosť – Simeon alebo veľkňaz.

Opis 2a. reliéfu: **SOBÁŠ MÁRIE A JOZEFA V CHRÁME**

Ústrednými postavami na plastike sú Jozef a Mária. Jozef drží ľavou rukou Máriinu pravicu a nastokáva jej manželskú obrúčku. Hľadí priamo na jej tvár. Ona má zrak mierne sklopený. Odohráva sa to vo vydláždenej miestnosti s balustrádami a opornými stĺpmi, akiste v Jeruzalemskom chráme. Za chrbtom Jozefa na druhom schode stojí veľkňaz so zvitkom v ruke a vystretým ramenom smerom k manželskému páru. Veľkňaz má na hlave mitru a oblečený efód a náprsník s dvanástimi kameňmi.

Opis 2b. reliéfu: **RADOŠŤ PRI OBETOVANÍ V CHRÁME**

Centrálné miesto plastiky je venované starcovi Simeonovi a Márii. Stariec drží na ľavom ramene dieťa – Ježiša pričom pravou rukou odhaľuje plátno, ktorým bolo dieťa prikryté. Tvár má obrátenú smerom k oltáru, ale pozdvihnutú k nebesiam. Simeon má ľavú nohu postavenú na schode, ktorý vedie k oltáru. Na oltári je bohato ostrapcovaný na koncoch obrus a na ňom položená otvorená posvätná kniha. Nad knihou visí olejová lampa. Mária zaujíma kľačiacu postavu s rukami prekríženými na prsiach (postava počúvajúcej služobnice). Tvár má obrátenú smerom k biblickej Knihe. Za Máriou stojí sv. Jozef. V oboch rukách drží klietku s dvoma holúbkami a pozerá sa na dieťa – Ježiša.

Dokončenie v ďalšom čísle

Autor textu: Páter Miroslav Hruška OSPPE

Aktivity Občianskeho združenia Handmade pre farnosť

Posledné vyrábanie vianočných svietnikov

V mesiacoch august - november uskutočnili v oratóriu členovia OZ Handmade by Šaštín-Stráže 15 stretnutí, na ktorých odovzdávali svoje zručnosti a schopnosti deťom a mladým. V auguste vyrábali dekorácie s dožinkovou tematikou, v septembri sa venovali drotárskym technikám, október bol venovaný pleteniu z papiera a pedigu a november venovali blížiacim sa vianočným sviatkom. Celkom pripravili 15 vyrábacích stretnutí, na ktorých sa zúčastňoval rôzny počet záujemcov - od 17 až do 39 aktívnych účastníkov. Celkom sa do projektu počas zapojilo 369 účastníkov. Spoločné stretnutia a vyrábania boli obohatením pre všetkých zúčastnených navzájom. Učili sa jeden od druhého, zdieľali si navzájom svoje skúsenosti a poznatky. Spolu strávili množstvo hodín, načerpali navzájom veľa poznatkov a informácií, ktoré sa inak získať nedajú. V začatých aktivitách a vyrábacích stretnutiach budú pokračovať aj po skončení projektu.

Projekt Remeslami spojíme generácie bol podporený z Nadácie Tesco a jej výzvy Vy rozhodujete, my pomáhame. Materiál a pomôcky boli zabezpečené z výhry v jarnej súťaži v obchodných reťazcoch Tesco v našom regióne. Ďakujeme za podporu pri hlasovaní a aj samotnej realizácii projektu všetkým zúčastneným i podporovateľom.

Pečenie si na vlastnej koži vyskúšal aj páter Miško

V sobotu 15. decembra prišli do oratka všetci, čo chceli nahliadnuť do tajomstva výroby vianočných oplátok. Treba poďakovať najmä tým, ktorí priniesli formy na pečenie, pripravili cesto a ochotne asistovali všetkým záujemcom, čo si chceli pečenie vyskúšať. Boli to: p. Zuzana Slováková, p. Jarmila Pribilová, p. Jindra Gašpariková, p. Júlia Ulrichová a p. Jozef Bobek z Borského Mikuláša. Bez nich by sme nemohli piecť.

Zo života v oratku

Čo ukrýva 50 perál

K dobrým zvykom z nášho oratka patrí aj ten, keď sa v poslednú septembrovú sobotu zídu deti z farnosti a spoločne s animátormi si vyrobia svoje vlastné ruženčky, aby sa v nasledujúcom mesiaci október mohli na ňom spoločne modliť za svoje úmysly. V predchádzajúcom roku sa k nim 29. septembra pridali aj viaceré mamičky a teta Ľudka Húšťavová z Kútov (známa už z prímestského tábora), aby deťom pomohli pri práci. Okrem už spomenutých ruženčiekov si vyrábali aj menšie desiatky na modlenie či samostatné drôtikované krížiky. Zo svojich výrobkov si potom s animátormi vyrobili nástenku, ktorá stála počas mesiaca október v Národnej svätyni. K vyrobeným ružencom pridali deti svoje úmysly, ktoré predkladali Pánovi a jeho Nebeskej matke pri modlitbách: Budem sa modliť za všetkých ľudí, za celú moju rodinku, za nenarodené deti, za 7hlások, za Pána Ježiša, za

Klárka s Natálkou pri príprave nástenky

Pannu Máriu, za rodičov i starých rodičov, za starú mamu, za našich pátrov pavlínov, za dedka a asi najviac prosieb bolo obetovaných za rodičov.

Po výrobe a požehnaní ruženčov v Bazilike pred Sedembolestnou Pannou Máriu

Počas mesiaca október prichádzali deti každý piatok pred večernou svätou omšou do Baziliky Sedembolestnej Panny Márie k modlitbe posvätného ruženca. Títo malí „apoštolovia“ z našej farnosti môžu slúžiť ako živý príklad čistej viery a pokory pred

Pánom nejednému dospelému z nás. Ich čisté a milujúce srdiečka vysielajú krásne posolstvo pre nás všetkých.

Občianske združenie v spolupráci so ZO SZTP usporiadali 10. novembra 2018 kurz zdobenia medovníkov. Trpezlivou lektorkou kurzu bola pani Marta Jankovýchová zo Stráží, ktorá už pri nejednej príležitosti predviedla svoje umenie a talent. Jej voňavé výrobky sú nám známe jednak z výstav v kultúrnom dome, ale aj z dožinkovej výzdoby v Bazilike. Každému jednému trpezlivo ukázala všetko, o čo sa zaujímal. Prezradila svoje fenty a praxou overené „vychytávky“ pri zdobení medovníkov tou najjemnejšou technikou. Základ krásnych vzorov na perníčkoch je už v samotnej výrobe

bielkovej peny a výbere vhodného cukrárskeho vrecúška. Vzory sa dajú odpozerať z internetu i navzájom od iných na kurze.

Kurzu sa zúčastnili deti i dospelé ženy

Zo života v oratku

Výroba adventných vencov

Každoročne nesmie v našom novoročnom čísle Hlaholu zvonov chýbať príspevok a fotografia z výroby adventných vencov v našom oratku. Mnohí si veniec kúpia už hotový, vyhnú sa čečine a ihličiu, aby im neopadávalo, použijú rôzne umelé ozdoby a dekorácie, ktoré im nahradzajú tento krásny voňavý symbol očakávania Vianoc. V oratku ide o viac, ako len vyrobenie si venca. Tá spoločná atmosféra sa nikdy ničím nenahradí! Hŕba čečiny sa neuveriteľne mŕňa a premieňa na umelecké diela, ktorými chcú najmä deti prispieť k sviatočnej domácej atmosfére adventu. Opäť sú pri tom aj naši mladí animátori, ktorí sa o všetko postarajú a všetko zabezpečia. Nanosia čečinu, pripravia drôt, kruhy, sviečky a ozdôbky pre zábudlivcov (lebo väčšina si nosí všetko už z domácich zásob, aby všetko pekne farebne doma ladilo). Pri tom poslednom stretnutí navarili aj plný hrniec vianočného punču pre všetkých. Na záver, keď všetci odídu so svojimi

Takmer 50 pripravených vencov prišiel osobne požehnať mladý páter Martin za spoluúčasti pátra Miška, ktorý dorazil na poslednú chvíľu z rodnej Trnavy.

vencami domov, sú to opäť animátori, ktorí všetko upracú a priestory premenia späť na herňu pre deti.

Všetkým mladým ľuďom - animátorom z našej farnosti ďakujeme za aktivity, ktoré počas roka starostlivo pod dohľadom pátrov pavlínov pripravujú, aby naša farnosť žila a napredovala ako jedna veľká Božia rodina. Nech im dá Pán Boh silu aj v nasledujúcom roku 2019, aby mali dostatok elánu, síl a nadšenia do tejto Bohumilej obetavej služby!!!

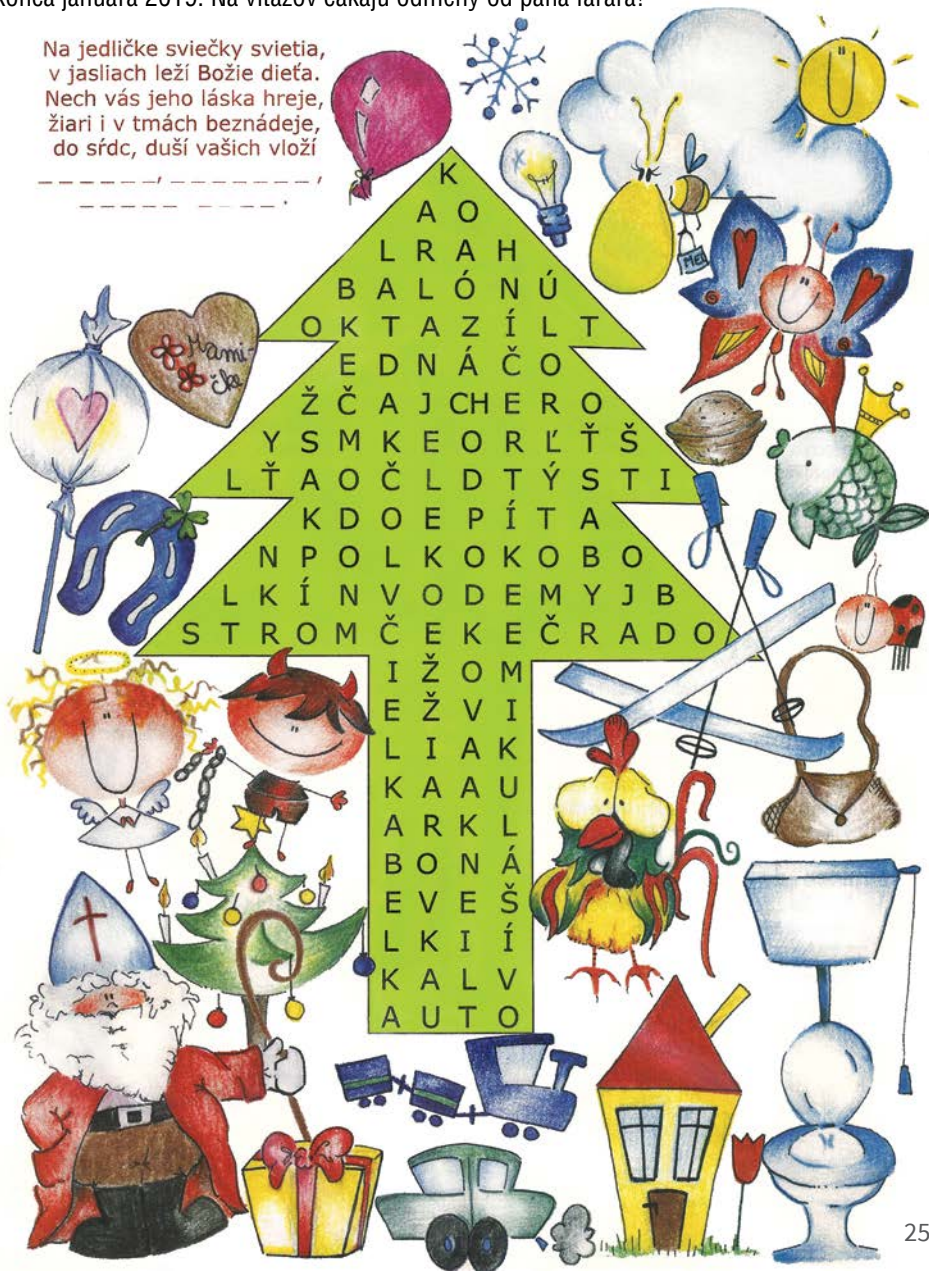
*Spoločná foto
vencov a ich autorov*

(bez obmedzenia veku)

Vianočná osemsmierovka

Za odpovede na naše poprázdňinové úlohy z posledného čísla odmeníme Kristínku Gašparíkovú (správne odpovede sú: 1B, 2D, 3B, 4D, 5B, 6D, 7A a 8C). V tomto čísle ponúkame osemšmerovku ešte vo vianočnom duchu a jej rozlúštenie môžete priniesť do sakristie do konca januára 2019. Na víťazov čakajú odmeny od pána farára!

Na jedličke sviečky svietia
v jasliach leží Božie dieťa.
Nech vás jeho láska hreje,
žiari i v tmách beznádeje,
do srdc, duší vašich vloží

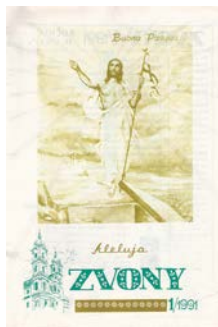

Predchodcovia Hlaholu zvonov

Vážení čitatelia, držíte v rukách 20. číslo nášho i vášho farského časopisu Hlahol zvonov. Máme za sebou prvých 5 rokov existencie časopisu. Pri jeho zrode stáli saleziáni a dnes v začatom úspešne pokračujú pavlíni. Som rada, že si Hlahol našiel svojich čitateľov jednak medzi domácimi farníkmi, ale dostáva sa aj za hranice našej farnosti. Bola by som rada, ak sme dostali informácie priamo od vás - našich čitateľov, kam až všade sa náš Hlahol dostane. Môžete nám to napísať na náš redakčný mail: hlaholzvonov@gmail.com.

Čo bolo pred Hlaholom

Predchodcom nášho farského Hlaholu zvonov boli na samom začiatku Zvony, časopis saleziánskych študentov. Bol vo formáte A4, mal asi 30 strán, bol čierno-biely a vychádzali asi 3 čísla ročne. Celkom 7 ročníkov tohto časopisu vychádzalo v 40. rokoch minulého storočia. Jeho vydávanie zastavili udalosti súvisiace s „barbarskou nocou“. Po revolúcii v roku 1989 a po návrate saleziánov do farnosti, bol časopis obnovený a vyšli najprv tri ročníky časopisu Zvony - časopisu saleziánskej rodiny v Šaštíne. Prvé číslo vyšlo v septembri 1990 a bolo poskladané zo spomínaných časopisov Zvony zo 40. rokov. Mal značenie ako ročník VIII., takže bol považovaný za pokračo-

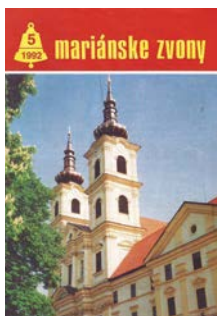
Titulka časopisu z roku 1991 vo formáte A4

vanie začatého dieťa. Taktiež bol vo formáte A4, mal 58 strán, bol čierno-biely s ilustráciami, neskoršie čísla boli aj s čierno-bielymi fotografiami. V roku 1990 vyšli dve čísla a mali po 28 strán. Šéfredaktorom bol don Ernest Macák a re-

dakčná rada bola v zložení: don Ján Malžennický, Jozef Mikuš a Jozef Fríbort. Rok 1991 priniesol 4 čísla, každé malo 28 strán a ku koncu roka už bola redakčná rada bez Jozefa Mikuša a doplnená o Dr. Jozefa Prokopa a Dominika Domoráka. Bol zmenený aj podtitul časopisu: Zvony - časopis saleziánskej rodiny v Šaštíne, jej dobrodincov, spolupracovníkov a združenia bývalých saleziánskych chovancov a spolupracovníkov na Slovensku. Upravili aj číslovanie časopisu, napr. číslo 4/1991 malo uvedený ročník II. (IX.). Stále bol čierno-biely, doplnený jednofarebnými fotografiami alebo ilustráciami - napr. vo farbe modrej, zelenej alebo ružovej.

Mariánske zvony

V roku 1992 staro-nový časopis Zvony začal vychádzať v novej grafickej podobe s novým názvom Mariánske zvony - časopis mariánskych čitateľov. Prvé číslo vyšlo v marci 1992, malo formát A5 a začalo s novým číslovaním ako ročník I. Vydával ho Saleziánsky dom pri bazilike Sedembolestnej Šaštín, tlač zabezpečovala domáca tlačiareň ŠEM-MER. Šéfredaktor don Pauliny sa sám podpisoval: Andrej Pauliny, šéfredaktor, alebo skôr skromný tajomník

V roku 1992 už vychádzal časopis Mariánske zvony

Panny Márie. Redakčnú radu tvorili Dr. Andrej Dermek SDB, Ernest Macák SDB, Ján Malženičský SDB a Jozef Fríbort.

V roku 1992 vyšlo 6 čísel časopisu po 32 čierno-bielych strán s farebnou obálkou - s fotografiami. Cena jedného

výtlačku bola 7,- Kčs, neskôr 8,- Kčs a bolo možné si ho predplatiť a dostávať poštou. Od roku 1993 až do roku 1996 vychádzalo každoročne 8 čísel časopisu, niektoré ako dvojčíslo. Časopis mal už pridelené číslo z Ministerstva kultúry SR a vydavateľom boli Saleziáni don Bosca Šaštín. Post šéfredaktora zostal po celý čas nezmenený - don Paulíny, menili sa redaktori: Rafael Černý SDB, Andrej Brunclík SDB, František Kohút SDB a Andrej Rajský SDB.

Šaštínske zvony

Od januára 1997 bol časopis Mariánske zvony zlúčený s časopisom Don Bosco dnes, ktorý vydávali saleziáni v Bratislave. Ako sa v časopise uvádza, viedli k tomu viaceré príčiny: organizačné, redakčné, finančné

a iné. Ako príloha alebo súčasť časopisu Don Bosco dnes vychádzali Mariánske zvony až do konca roku 2005, takže celých 9 ročníkov. V roku 1997 začali vychádzať Šaštínske zvony - farské listy farnosti Baziliky Sedembolestnej Šaštín-Stráže. Väčšinou išlo o dvojlist formátu A5 s nepravidelnou periodicitou. Zachovaných máme niekoľko výtlačkov z troch ročníkov.

V archíve našej farnosti sa nachádza podstatná väčšina spomínaných historických časopisov, no nie sú všetky. Možno práve vy doma vlastníte niektoré chýbajúce číslo.

Chcela by som vás touto cestou poprosiť, že ak by ste doma spomínané časopisy objavili a boli by ste ochotní ich venovať do farského archívu, budeme veľmi radi.

V týchto časopisoch sa nachádza veľa zaujímavých informácií, ktoré by sme vám občas prostredníctvom Hlaholu zvonov ponúkli. Od roku 2000 viedol farskú kroniku pán Jozef Fríbort, saleziásky odchovanec - exalievo, ktorému ďakujeme za jeho dlhoročnú prácu v tejto oblasti pre našu farnosť. V roku 2012, z dôvodu ubúdania síl a pribúdajúceho veku, odovzdal farskú kroniku mne a ja sa snažím pokračovať v začatom diele. Kroniky i všetky jej prílohy sa nachádzajú starostlivo uložené v našom farskom úrade.

V mene redakčnej rady vyslovujeme čitateľom farského časopisu Hlahol zvonov poďakovanie za priazeň a podporu počas prvých piatich rokov jeho existencie. Vážime si všetky rady, námety, postrehy i pripomienky. Chceme i naďalej prinášať zaujímavé informácie slovom i obrazom zo života farnosti i Národnej svätyne. Do nasledujúceho roka prajeme všetkým čitateľom veľa zdravia, šťastia, lásky, Božieho požehnania a vzájomnej úcty človeka k človeku. Nech aj v ďalších číslach nášho časopisu nachádzate zaujímavé čítania i informácie. Ďakujeme za priazeň a povzbudzujeme Vás k napísaniu vlastných príspevkov do farského časopisu. Reakčná rada

Vojka nad Dunajom - miništrantské sústredenie

„Maxištrant“ Paľo sa pre náš farský časopis podelil so svojimi pocitmi z tohto výletu: „V pondelok 16. júla 2018 sa začal pre mňa nádherný a nezabudnuteľný výlet. Všetci sme sa spoločne zišli na nádvorí Baziliky k spoločnej modlitbe, kde nám pán farár - páter Martin udelil požehnanie na cestu. Celým dvojdenným výletom nás sprevádzal páter Mirko Hruška spolu s otcami miništrantov - Rastom Šafárikom, Paľom Trojákom a Patrikom Sofkom. Väčšina cestovala spoločne vlakom (Regio Jet), Martin Drgoň st. išiel autom spolu so mnou a Jakubom Trojákom. Cestou sme videli kúsok z pristávacej plochy letiska v Kuchyni, pred nami sa potom javili nejaké kopce a na jednom sa vynorili tri kríže. Na železničnej stanici Veľká Paka chalani s pátrom Mirkom presadli z vlaku na svoje bicykle a hybaj do Vojky nad

Dunajom! My sme pokračovali autom do obce Veľký Biel, kde sme mali u don Komloša rezervované dve loďky. Prišli sme na jedno nádherné miesto, kde som mal zážitok stať po prvý raz pri kapitánskom mostíku a pozeráť na okolie z kompy, ktorá preváža autá i ľudí z Kyselice na druhú stranu a naspäť. Z kompy sme prišli pred miestny kostolík, kde nám Dominik Gašparík porozprával krátko o histórii tejto dedinky, ktorú si prečítal prv na miestnej informačnej tabuli pri kostole. Potom po nás prišiel starší pán a odviedol nás na miesto, kde sme boli ubytovaní v peknom domčeku (išlo sa skoro cez celú dedinu). Po príchode k domčeku sa začali stavať stany a pomodlili sme sa ruženec. Páter Mirko po obede odišiel s chalanmi na prieskum do vzdialeného mesta a ja som tu zostal niekoľko hodín sám. Večer sme mali dohodnutú svätú omšu v kostole, kde nemali slovenský misál, tak sme použili pátrov Mirkov mobil a môj tablet. Na druhý deň (utorok) bola svätá omša už o 6. hodine ráno, (komu sa chcelo vstávať), ktorú navrhol páter Mirko.“

Program výletu

Niečo o splavovaní a hrách, ktoré mal na starosti páter Mirko: Išlo o moju prvú plavbu v číne v živote. Ja ako neskúsený vodák som to bez akýchkoľvek problémov zvládol a ako sa hovorí: dal som to. V lodke sme, našťastie, nemali vodu, iba kúsok dreva a počas plavby sa do nás zapierali chaluhy. Nad sebou som videl mrákavu, aj zahrnelo a skoro nás to chytilo (zlakol som sa, či bude búrka) ale išla okolo nás a páter hovoril, že je iba na okraji. Mierne sa zatiahlo a začalo pršať; tak sme išli zakotviť na breh a schovať sa pod jednu strechu. Voda mala azúrovú farbu (nádherná pastva pre oči) a čo ma ďalej fascinovalo, keď sme sa ocitli vo vodných prúdoch, že nás to sotilo do konárov stromov (fuška), kde sme uviazli asi na päť až sedem minút a páter Mirko bol na lodi spolu so mnou a s Gabom Pribilom. Spomeniem ešte, že som bol ako kapitán (kormidelník vpredu). Trošku sa to s nami niekedy kývalo, keď páter Mirko pridal zozadu a bál som sa, či sa neprekotíme... Upratovanie a mnoho ďalších hier, ktoré pripravil páter Mirko počas nášho výletu, sa bodovali. Na konci výletu bola pripravená cena pre víťaza - MERCI, s ktorými sa víťaz rozdelil. Spo-

lu so mnou cestovala aj moja kolobežka a chalani si ju požičiavali navzájom medzi sebou. Strašne sa im páčila, až to bola pre niektorých haluz.

Moje zážitky a dojmy

Dominik Šafárik a Gabo Pribila, ale aj ostatní, objavili svetlo na pohyb, ktoré si moc vychutnali...

Slávna drevená „kadibudka“ nemohla chýbať - ja som ju otestoval...

Zážitkom bolo aj grilovanie párkov, kukurica, melón a chutný guláš od uja Paľa Trojáka, nášho šéfkuchára...

Chutným občerstvením boli aj tradičné croissanty, napolitánky, malé žemličky (kaiserky), ochutené a neochutené minerálne vody a mnoho ďalších potravín... Spomeniem aj cestu, keď sme išli na hlavnú stanicu v Bratislave cez most SNP (reštaurácia UFO - zísť tam a pozrieť sa na Bratislavu)...“ Toľko zo spomienok „maxištanta“ Paľa na výlet.

Ďakujeme Paľovi za ochotu podeliť sa o svoje zážitky z výletu. Teší nás, že mu výlet urobil takú veľkú radosť. Taktiež mu prajeme ešte veľa podobných zážitkov v kruhu kamarátov - miništrantov.

foto: páter Mirko

Adventný koncert

Adventné obdobie sme otvorili v nedeľu 2. decembra 2018 veľkolepým koncertom chrámovej hudby v podaní speváckeho zboru Sancta Maria zo Šamorína. Tento chrámový zbor už takmer tri desaťročia pôsobí pri Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Šamoríne. V súčasnosti má 23 členov. Jeho dirigentkou a umeleckou vedúcou je PaedDr. Inka Galbáčová. Zbor spravidla raz za mesiac sprevádza sväté

omše v domácom chráme. Pravidelnou súčasťou kultúrneho života aj širokej verejnosti sú ich Trojkráľové koncerty. Zbor má na svojom konte tri hudobné nosiče, hudobné klipy, natočené Slovenskou televíziou a niekoľko úspešných koncertov doma i v zahraničí. Sme radi, že svoje minuloročné adventné účinkovanie otvorili koncertom v našej Bazilike Sedembolestnej Panny Márie. Všetkým členom zboru ďakujeme za hlboký duchovný zážitok z ich úžasného vystúpenia. Svoje predvianočné vystúpenia ukončili 21. decembra 2018 v neďalekej Viedni.

Členovia zboru po koncerte s pátrom Martinom Lehončákom

Stretnutie kváziprovincie

V priestoroch kláštora pri našej Národnej svätyni sa 12. novembra 2018 uskutočnilo bratské stretnutie členov slovenskej kváziprovincie Rádu sv. Pavla Prvého Pustovníka. Stretnutia sa zúčastnili zástupcovia všetkých štyroch pavlinských kláštorov na Slovensku.

archív pavlínov

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Marcela Marôňková	14. 10. 2018
Rebeka Javorková	14. 10. 2018
Terézia Ďatková	14. 10. 2018
Laura Stanická	14. 10. 2018
Dominik Strnad	14. 10. 2018
Diana Ralbovská	21. 10. 2018
Marián Kvasňák	21. 10. 2018
Stella Fodorová	28. 10. 2018
Matěj Šimon	1. 11. 2018
Júlia Šmidová	4. 11. 2018
Elizabeth Hrebenárová	25. 11. 2018
Matias Hladík	25. 11. 2018
Martin Lysý	2. 12. 2018
Anežka Moleková	8. 12. 2018
Jakub Smolinský	9. 12. 2018
Samuel Augustín	9. 12. 2018
Teodor Násada	16. 12. 2018
Tobias Zouhar	16. 12. 2018
Michal Vendlek	30. 12. 2018

(uvedené sú dátumy krstov)

Sviatostné manželstvo uzavreli:

Dominika Buzayová	
a Juraj Morávek	13. 10. 2018
Mária Vávrová	
a Peter Skala	17. 11. 2018
Natália Reháková	
a Martin Buzay	8. 12. 2018

Predišli nás do večnosti:

Eugen Büniger	2.10. 2018
Valeria Salajková	11.10. 2018
Ružena Danielová	17.10. 2018
Teodor Rehák	26.10. 2018
Ľudmila Barcajová	2.11. 2018
Anna Kukusíková	5.11. 2018
Jozefa Valovičová	30.11. 2018
Vladimír Polák	17.12. 2018
Jarmila Slováková	28.12. 2018

(uvedené sú dátumy pohrebov)

Štatistika za rok 2018:

Sviatosti:

Krsty: 71 osôb, z toho 32 chlapcov a 39 dievčat. Cirkevno-právnu legitimitu malo 38 osôb, zvyšných 33 pokrstených bolo mimo sviatostného manželstva.

Sviatosť oltára: 45 detí, z toho 20 chlapcov a 25 dievčat

Sviatosť birmovania: 41 mladých, z toho 16 chlapcov a 25 dievčat

Sviatosť manželstva: 27 párov, z toho 2 páry katolík s nepokrsteným

Sväteniny:

Pohreby: 38 osôb, z toho 18 mužov a 20 žien, zaopatrených 24 osôb

Zostavil: páter Martin Lehončák,
OSPPE - správca farnosti

Výročia v komunite pátrov pavlínov:

Veľa milostí, Božieho požehnania a ochranu Sedembolestnej Panny Márie vyprosujeme: pátrovi Martinovi Gajarskému, ktorý oslávil svoje narodeniny 10. novembra a pátrovi Martinovi Lehončákovi, ktorý oslávil svoje narodeniny 28. novembra. (don Ivan Žitňanský sa dožije vzácneho životného jubilea - 50 rokov života - 26. februára 2019)

Jasličková pobožnosť - 25. december 2018